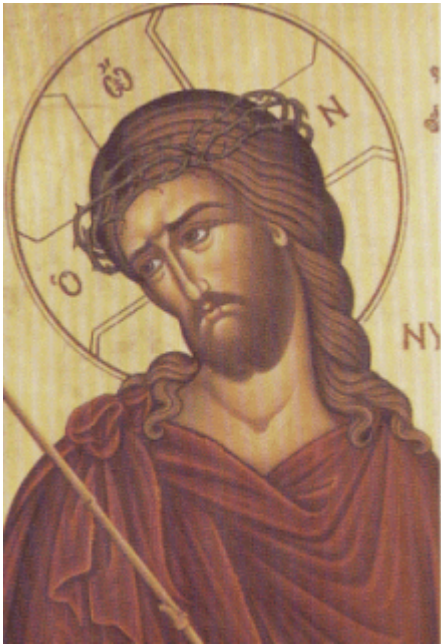

Η ύψωση του κόσμου στην αγνότητα του Χριστού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΤΑ ΑΣΚΗΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ Α΄.

ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΓΑΜΟΣ ΒΙΟΣ

3.0 «ΚΟΣΜΙΚΟΣ»-ΕΓΓΑΜΟΣ ΒΙΟΣ

Η ύψωση του κόσμου στην αγνότητα του Χριστού.

Ο γάμος δεν υπήρχε πριν την πτώση των Πρωτοπλάστων στον Παράδεισο. Ευλογήθηκε όμως μετά την πτώση από τον Θεό. Δηλ. είναι μία παραχώρηση του Θεού στην ανθρώπινη αδυναμία, αρρώστια, εμπάθεια, η οποία εισήλθε στην ανθρώπινη φύση μετά την πτώση. Είναι σαφής η διδασκαλία των Αγίων Πατέρων: Ο τρόπος συλλήψεως, κυοφορίας και γεννήσεως του ανθρώπου αποτελούν τους δερμάτινους χιτώνες που φόρεσε ο Αδάμ μετά την πτώση.

Γράφει ο Άγιος και Μέγας Γρηγόριος ο Θεολόγος: «Ο γάμος είναι συγγνώμη πάθους...(Ο γάμος) Είχε τα πρωτεία στον καιρό του νόμου και των σκιών· (όταν ο κόσμος ήταν σε νηπιακή πνευματική κατάσταση). Αλλά, όταν ξεπεράστηκε το γράμμα, αντ' αυτού εισήλθε το πνεύμα.

Τότε έπαθε ο Χριστός εν σαρκι... Τότε έλαμψε η αγνότητα συντέμνουσα τον κόσμο. **Εκεί (στην αγνότητα του Χριστού) πρέπει να μεταβεί ο κόσμος και να συνανέλθει με τον Χριστό**

Είναι αναμφισβήτητο ότι όλοι, άγαμοι και έγγαμοι, καλούμαστε να ξεπεράσουμε την εμπαθή μας κατάσταση και να πλησιάσουμε, το κατά δύναμιν, στην τέλεια και άπειρη αγνότητα του Χριστού μας.

Το πόσο αγνούς μας θέλει όλους ο Θεός φαίνεται από την εντολή που μας έδωσε στην επί του Όρους Ομιλία Του: «Καθένας που θα ρίξει το βλέμμα του πονηρά σε γυναίκα (και φυσικά αντίστοιχα η γυναίκα σε άντρα) με σκοπό να την επιθυμήσει, ήδη έκανε μοιχεία στην καρδιά του», δηλ. αμάρτησε θανάσιμα¹⁰². Απ' όλους, δηλαδή, ζητείται καθαρότητα, όχι μόνον στο σώμα, αλλά και στις αισθήσεις, στην γλώσσα, στις επιθυμίες, στους λογισμούς και στην καρδιά.

Γι' αυτό η Εκκλησία μας, που θέλει να θεραπεύσει την ανθρώπινη ψυχή ορίζει εγκράτεια μέσα στον γάμο. Η εγκράτεια στην σαρκική σχέση είναι επιβεβλημένη στις ημέρες που η Αγία μας Εκκλησία έχει ορίσει ως ημέρες νηστείας. Επίσης, είναι επιβεβλημένη όταν ο Χριστιανός προετοιμάζεται για να μετάσχει στην Θεία Ευχαριστία.

Απόσπασμα από το βιβλίο: «Τα ασκητικά της Ενορίας» (Ιερομονάχου Σάββα Αγιορείτου) που συν Θεώ θα εκδοθεί σύντομα

99 Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, *Ομιλία εις την Γένεσιν*, 15, 4, PG 53, 123. Επίσης στο: *TLG, Work #112 53.123.29 toWork #112 53.123.35* «Μετά γαρ την παράβασιν τα της συνουσίας γέγονεν· επει μέχρις εκείνου καθάπερ άγγελοι ούτω διητώντο εν τω παραδείσω, ουχ υπό επι θυμίας φλεγόμενοι, ουχ υπό ετέρων παθών πολιορκού μενοι, ου ταις ανάγκαις της φύσεως υποκείμενοι, αλλά δι όλου άφθαρτοι κτισθέντες και αθάνατοι, όπου γε ουδέ της των ιματίων περιβολής εδέοντο. Πρβλ.

<http://www.gonia.gr/gonia.php?article=1977&PHPSESSID=6529eda2f1aed42dfa90e628291>

100 Αγ. Γρηγορίου Νύσσης, *Περί ψυχής και αναστάσεως*, PG 46, 148C-49A. Βλ. στο Γ. Μαντζαρίδη, *Χριστιανική ηθική II*, σελ. 369, εκδ. Πουρναρά, 2003.

101 Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, *Έπη ηθικά, Προς Παρθένους παραινετικός*, ΕΠΕ, τ. 9, σελ. 110-113, PG 37, 632, *TLG, Work #060 634.7 toWork #060 635.8* Αινείσθω σοι και γάμος, προ γάμου δ άφθορία· γάμος συγγνώμη πάθους, αγνεία δε λαμπρότης· Γαμος πατήρ αγίων, αγνεία δε λατρεία. Ταύτην και τότε καιροίς ετίμων τοις ευθέτοις, Αδάμ εν παραδείσω. Μωσής εν όρει Σινά. Λειτουργών ο Ζαχαρίας, ο πατήρ του Προδρόμου. Γαμος και παρθενίας ρίζα της Θεώ φίλης. Αλλ ἔστιν ομώς σαρκός και βράσματος δουλεία. Οτ ἦν νόμος, και σκιαι, και πρόσκαιροι λατρείαι, τοτ εἶχε πρώτα και γάμος, ως έτι νηπιώδης. Οτε δ ὑπεξήλθε

το γράμμα, το πνευμ άντεισήχθη. Και Χριστός έπαθε σαρκί, προελθών εκ Παρθένου. Τοτ έξέλαμψεν αγνεία συντέμνουσα τον κόσμον. Ον εκεί δει μεταβήναι Χριστώ συνανελθόντι».

102Ματθ. 5, 27-28. « Ηκούσατε ότι ερρέθη, Ου μοιχεύσεις. Εγώ δε λέγω υμίν ότι πας ο βλέπων γυναίκα προς το επιθυμήσαι αυτήν, ήδη εμοίχευσεν αυτήν εν τη καρδία αυτού»

Πηγή: <http://www.hristospanagia.gr/?p=14736>